

РЕШЕНИЕ

№ 32333

гр. София, 03.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 16.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3995** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуален кодекс (АПК), във вр. с чл. 211 от Закон за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).
Образувано е по жалба на И. Т. С. с ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], бл. № 17а, вх. „Б”, ет. 12, ап. 93 срещу Заповед № Л-934 от 26.03.2025 г. издадена от началник Областна служба „Изпълнение на наказанията“ – С. (О. – С.) при Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН), с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 1 и т. 2, във вр. с чл. 197, ал.1, т. 2, във вр. с 199, ал. 1, т. 3, пр. 1 и т. 5 и ал. 2 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от шест месеца.

В сезиращата съда жалба се излагат съображения, че оспорената заповед Л-934 от 26.03.2025 г. на началник ОСИН-С. е незаконосъобразна, неправилна, немотивирана, издадена в нарушение на материални и процесуалния закон, в нарушение на административно-производствените правила. Жалбоподателят твърди, че в заповедта не са обсъдени от страна на дисциплинарно наказващия орган всички обстоятелствата по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. На следващо място са посочено съществени нарушения на административно-производствените правила - несъбиране и оценка на всички доказателства и факти, релевантни за изясняване на случая. Жалбоподателят е изложил аргументи, че е нарушен материалния закон, тъй като е недоказано дисциплинарно нарушение от страна на дисциплинарно разследващия орган и по този начин е нарушена и разпоредбата на чл. 6 от АПК като правомощията му, не са упражнени по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Изложено е становище, че процесната заповед не съдържа конкретизация на извършеното, мотиви по отношение на тежестта на нарушението и цялостното му поведение и най-вече

настъпили ли са вреди в следствие на твърдяното неизпълнение на служебни задължения или небрежност при изпълнението им от страна на жалбоподателя. Заявява, че не се е запознавал с доказателствата по административната преписка. Моли съда, заповедта да бъде отменена.

В съдебно заседание - жалбоподателя И. Т. С., редовно призован, явява се лично, представлява се от адв. Т. с приложено по делото пълномощно, които поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Моли заповедта да бъде отменена по съображения изложени в жалбата. Претендира за присъждане на разноски по производството, като представя списък с разноски по чл. 80 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК.

Ответникът по жалбата – началник Областна служба „Изпълнение на наказанията“ – С. при Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“, чрез процесуалния си представител юрк. Н. Д. оспорва жалбата и моли съда да потвърди заповедта като правилна и законосъобразна. Възражава за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

От жалбоподателя са предоставени писмени бележки в защита на тезата му, че Заповед № Л-934 от 26.03.2025 г. издадена от началник Областна служба „Изпълнение на наказанията“ – С. при Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ следва да бъде отменена.

Административен съд София-град, като взе предвид становищата на страните, основанията за издаването на оспорвания административен акт и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Не е спорно между страните и от доказателства по делото се установява, че жалбоподателят младши инспектор И. Т. С. със заповед № Л-3243 от 26.05.2008 г. на главен директор на ГДИН, е назначен като стажант на длъжността „надзирател“ в Затвора – [населено място]. Със заповед № Л-6925 от 10.10.2008 г. на главен директор на ГДИН е назначен на длъжност „надзирател“ отново в затвора в [населено място]. До 2019 г. е заемал различни длъжности в институцията, като на 15.10.2019 г. със заповед № Л-4509 на ВПД главен директор на ГДИН е преназначен от длъжност „Надзирател 1-ва степен“ в арест на бул. „Д-р Г. М. Д.“ № 42 към сектор „Арести“ при О. - С., на същата длъжност в арест на [улица] към същия сектор, считано от дата 18.10.2019 г.

Производството по издаване на процесната заповед е започнало по повод Заповед № Л-185 от 23.01.2025 г. на Началника на О.-С., с която е разпоредено да се извърши проверка на постъпили данни, обективирани в докладна записка с № 1223 от 22.01.2025 г., от инспектор А. М. Н. — главен надзирател I-ва степен в сектор „Арести“ при О. – [населено място]. Предварителни данни, съдържащи информация, че на 20.01.2025 г. на пост № 5 в ареста на ул. „М-р Г. В.“ № 2, в 00:59 часа назначеният на смяна като постови, младши инспектор И. С. пред арестно помещение № 16 взема оставена на хладилника 1 брой машинка за подстригване, а в 03:50 часа на 20.01.2025г. взема и 1 брой охранващ кабел. Със заповедта е определена комисия, която да извърши проверката и да изготви писмена справка за резултата в срок от 20 работни дни, считано от датата на връчване на заповедта. Определен е бил и състав на комисията, а именно: председател К. В. - началник на сектор „Арести“ при О.-С. и членове: инсп. И. Б. - главен надзирател IV-та степен в сектор „Арести“ при О. – С.; инсп. Г. М. - главен надзирател 1-ва степен в сектор „Арести“ при О. - С. и ст. експерт Л. К. „Човешки ресурси“ в О. – С.. Видно от приложената заповед, същата е връчена на 05.02.2025 г. при отказ, като с ръкописно изписан текст

е изписано: „отказът на служителя да се подпише се удостоверява с имената и подписите на двама служители на О. С. : 1. ст. експерт Л. К. и 2. инсп. И. Б.“ с положени два подписа, дата - 05.02.2025 г. и час -10:50 часа.

Докладната записка въз основа, на която е издадена заповедта за проверка на постъпили данни, е била изготвена по повод постъпила молба с вх. № М-90 от 20.01.2025г. от задържания М. И. Г. - настанен в арестно помещение № 5, в арест [улица]. В нея Г. бил изложил, че машинката му за подстригване я няма. Била оставена от него за зареждане, включена в контакт до 16 килия, предната вечер. Във връзка с депозираната молба на задържаното лице, началника на сектор „Арести“ разпоредил на инспектор А. М. Н., преглед на системата за видеонаблюдение в ареста. Инспекторът извършил преглед на записите от видео-охранителната техника като констатираното обективирал в посочената по-горе докладна записка.

По делото е приложен е и протокол с Рег. № 2104 от 05.02.2025 г., в който членовете от комисията инсп. Б. и ст. експерт К. са констатирани „На служителя бяха разяснени процедурите по дисциплинарното производство и правата му в хода на същото, а именно да дава или да откаже да дава обяснения, да представя доказателства в своя защита, да бъде подпомаган в своята защита от друг служител или от адвокат и останалите, регламентирани в чл. 207, ал. 8 от ЗМВР“; „след запознаване на служителя със заповедта, мл.инсп. И. С. беше поканен от членовете на дисциплинарно разследващият орган да даде обяснения по случая“; „служителят младши инспектор С. заяви, че отказва да положи подпис под заповедта и да даде обяснения по случая“ и „Младши инспектор И. Т. С. беше поканен отново от членовете на комисията да депозира писмени обяснения в своя защита по случая на дата 20.01.2025 г.“

Във връзка с образуваното дисциплинарно производство по делото е приложен протокол с Рег. № 2216 от 06.02.2025 г., в който е отразено, че на 06.02.2025 г., в 11.00 часа, е била извършена проверка в регистрите на деловодството на Областна служба „Изпълнение на наказанията“-С., при която се установило, че за времето от 10:50 часа на 05.02.2025 г. след връчване на заповед за дисциплинарна проверка до момента на проверката, не са били постъпвали писмени обяснения от жалбоподателя И. Т. С. .

По делото е приложени и протокол с рег. № 2608 от 13.02.2025 г. , подписан от председателя на комисията и тримата членове в който е констатирано, че при преглед на свалени записи от системата за видеонаблюдение в ареста на ул. „М-р Г. В.“ № 2 на пост № 5 /етаж 2/ за времето от 00:58 часа до 03:55 часа на 20.01.2025г. от камера № 9 и камера № 10 от DVR 2 са установили, че на етаж № 2, в 00:59 часа при обход на пост № 5 младши инспектор И. С., пред арестно помещение №16 взема намиращата се на хладилника 1 брой машинка за подстригване. Комисията в протокола посочва и че от камери № 9 и № 10 „ не става ясно къде я оставя“. Също така в протокола е отразено, че в 03:50 часа при обход на пост № 5 С. взема захранващ кабел за машинката за подстригване, след като го издърпва от електрически контакт като отново от камерите не ставало ясно къде го оставя.

От приложена докладни записка с рег. № 2634 от 13.02.2025 г. на мл. инспектор И. Г. се установява, че по време на дежурството му на 11.02.2025г. в 15:40 часа е разпоредено от инсп. Е. Г., да се извърши претърсване на стаята на дежурния по арест на етаж 2, съвместно със жалбоподателя, като в резултат на претърсването мл. инсп. И. С. открил зад хладилник, в стаята машинката за подстригване. В докладната е посочено и че С. е твърдял, че е оставил машинката

преди няколко дни. Същото обстоятелство е отразено и от жалбоподателя С., който в изготвената от него докладна посочва, че е намерил машинката за подстригване, която бил оставил преди това в същата стая, но била паднала зад хладилник, като същата била предадена на инсп. Г.

За резултата от извършената проверка, комисията изготвила писмена справка с № 3145 от 24.02.2025 г. като според отразеното в нея, комисията е приела, че инспектор И. Т. С. - надзирател I-ва степен, в ареста на ул. „М-р Г. В.” № 2 към О.-С. застъпва в състава на наряда за времето от 20:15 часа на 19.01.2025 г. до 08:45 часа на 20.01.2025 г., като преди застъпване на дежурство му е извършен инструктаж, съгласно чл. 307, ал. 1 от ППЗИНЗС, което е декларирал с подписа си. От прегледа на системата за видеонаблюдение в ареста и констатираното вземане на машината и зарядния ѝ кабел, комисията е приела, че с поведението си служителя е нарушил служебната дисциплина, като е нарушил разпоредбите на чл. 294, т. 8 от ППЗИНЗС - „Служителите от надзорно-охранителния състав не могат да използват вещи на лишените от свобода и задържаните под стража лица“. Също така е посочено, че е нарушил нормата на чл. 311, ал. 6, т. 1 и т. 4, пр. 1 от ППЗИНЗС - „Сменилият се постови е длъжен да докладва на дежурния т. 1: „за състоянието, в което е сдаден постът“ и т. 4, пр. 1: какви проверки на поста са извършени, направени ли са забележки и какви задачи са поставени от проверяващите.“ На трето място е посочено, че жалбоподателя е нарушил и чл. 313, ал. 1, т. 4 от ППЗИНЗС – „На постовия надзирател се забранява да приема, съхранява и предава каквито и да е вещи и кореспонденция от и за лишените от свобода и задържаните под стража, служителите и други лица“. И на последно място е посочено, че инсп. С. е нарушил т. 9 и т. 21 от длъжностната характеристика за длъжността „Надзирател П-I степен“ в арест към сектор „Арести“ при О.-С., в Раздел „Преки задължения“ а именно: т. 9 – „Познава, изучава и прилага всички нормативни актове, документи, заповеди, инструкции, разпореждания и организационни форми, касаещи дейността му и следи за промените в тях“ и т. 21 „Грижи се за опазване на имуществата, лична и държавна собственост“.

Посочено било неизпълнение на нормата на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР - „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“, неизпълнение на разпоредбите на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР – „неизпълнение на служебни задължения“.

Жалбоподателят е запознат със справката на 25.02.2025 г. На седми лист от същата е посочено, че към нея има приложение - дисциплинарна преписка, съдържаща 37 листа и 1 бр. DVD, като е указано на инсп. С., че в срок от 24 часа след запознаването може да представи възражения. В срока по чл. 207, ал. 10 от ЗМВР е депозиран отговор на писмената справка, в който жалбоподателят е посочил, че за времето на дежурството му от 19.01.2025 г. до 20.01.2025 г., като постови на пост № 5, на етаж 2 по време на дежурството му произшествия не е имало; около 01.00 ч., при обход на поста забелязал, че до спално помещение № 16 има включен ел. уред - машинка за подстригване и тъй като служебно му било известно, че спалното помещение не се обитава от арестанти, се учудил защо и кой е включил ел. уред в контакта и го е оставел без надзор. При проверка установил, че ел. уред е загрял силно, както и зарядното му устройство сетил се, че няколко дни преди това в собственият му дом се запалило зарядното устройство на мобилния му телефон, което било включено в контакта и с оглед опазване на сигурността и предотвратяването на пожар в ареста решил, че е необходимо да изключи ел. уред оставен без надзор и да го премести, заедно със зарядното устройство в помещението на дежурния по арест находящо се на етаж 2, като ги остави на хладилника, който се намирал в десния ъгъл на

помещението. Преместването на ел. уреда направил с цел превенция от пожар, да се установи собственика на ел. уред на следващия ден. Също така в отговора си е посочил, че всеки човек независимо дали е служебно лице или гражданин, когато види, че има опасност от пожар или наводнение е длъжен да го предотврати по възможно най-бързия начин, също така е посочил, че от писмена справка, не се установява какво е извършеното от него дисциплинарно деяние /действие ИЛИ бездействие/, какво е неизпълнението на служебните му задължения. Отбелязано е и че не са му били представени материалите по дисциплинарната проверка. В заключение е посочил, че общата формулировка на нарушените текстове и реквизити на ППЗИНЗС е неотнормисима към поведението му в качеството му на държавен служител в условията на местата за лишаване от свобода на процесната дата.

На 28.02.2025 г. на служителя е връчена покана за изслушване и/или предоставяне на допълнителни писмени обяснения с № 3523 от 28.02.2025 г. по описа на О.-С., а на дата 19.03.2025 г. в Протокол с № 4694 е отразено, че служителят е изслушан като мл. инспектор И. С. заявил, че „след вземане на машинката и зарядния кабел ги е оставил в дежурната стая. Признава, че не е докладвал за постъпката си на прекия си ръководител устно или писмено. Служителят заявява, че ще представи допълнителни обяснения и писмени доказателства по случая. Дисциплинарно наказващия орган комисар А. З. — началник на О. С. изложи мотивите си за налагане на дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 /ШЕСТ/ месеца“. Протокола е подписан от служителя като със ръкописен текст е изписан „получих копие от протокола“, от дисциплинарно наказващия орган и от изготвилите го.

С протокол рег. № 4824 от 21.03.2025 г. е констатирано, че на 21.03.2025 г., в 08.30 часа, при извършена проверка в регистрите на деловодството на Областна служба „Изпълнение на наказанията“ - С. не са постъпвали допълнителни писмени обяснения от служителя въпреки, че при изслушването си инсп. С. е заявил, че ще предостави такива във връзка с образуваната дисциплинарна проверка № Л-185 от 23.01.2025 г. по описана ОСИН-С..

Въз основа на материалите събрани в хода на извършената проверка възложена със заповед № Л-3243 от 26.05.2008 г. на Началника на О.-С., ведно със справка с рег. №2634 от 13.02.2025 г. на комисията, Началникът на О. е издал обжалваната в настоящото производство заповед № Л-934 от 26.03.2025 г., с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 1 и т. 2, във вр. с чл. 199, ал. 1, т. 3, пр. 1 и т. 5 и ал. 2 на младши инспектор И. Т. С. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от шест месеца. Административно наказващия орган приел, че със своите действия служителят е проявил небрежност в служебната си дейност като нарушил разпоредбата на чл. 311, ал. 6, т. 1 от ППЗИНЗС: „Сменилият се постови е длъжен да докладва на дежурния за състоянието, в което е сяден постът“, на чл. 311, ал. 6 т. 2 от ППЗИНЗС: „Какви произшествия и нарушения са станали по време на службата му“, както и нормата на чл. 311, ал. 7 от ППЗИНЗС: „За станалите произшествия и нарушения постовият дава писмена докладна записка до началника“. Също така приел, че е нарушена нормата на чл. 312, т. 1 от ППЗИНЗС: „Надзирателите независимо от поста, на който изпълняват служебните си задължения, са длъжни да познават и спазват нормативните актове във връзка с изпълнението на наказанието лишаване от свобода и мярката за неотклонение задържане под стража“. А на четвърто място приел, че е нарушена и разпоредбата на т. 13, пр.1 и пр.2 от Раздел III. „Ред на обхождане територията на поста и начини за носене на службата“ от Инструкция за особеностите на пост № 5 и задълженията на постовия надзирател в ареста на ул. „М-

р Г. В.” № 2 при Областна служба „Изпълнение на наказанията“ – С. - „Сменилият се постови е длъжен да докладва на дежуриш по арест за състоянието, в което е сяден поста; какви произшествия и нарушения са станали по време на службата му, какви съмнителни прояви и действия на задържаните под стража е забелязал, какви проверки на поста са извършени, направени ли са забележки и какви задачи са поставени от проверяващите.“, и на т. 14 „П. докладва писмено с докладна записка за констатираните произшествия и нарушения по време на пост на дежурният по арест.“ и на последно място т. 5 от Раздел V-ти „Преки задължения“ от длъжностната характеристика за длъжността „Надзирател II-I степен“ в арест към сектор „Арести“ при О.-С., а именно: „Докладва на прекия си началник за всички забелязани нередности по време на носене на службата, като и т. 4 от проведения „Инструктаж преди встъпване на дежурство, а именно: „Проверка на знанията на служителите от надзорно-охранителния състав относно познаване на нормативните документи за работа в арестите, инструкциите на постовите, правилата за употреба на физическа сила, оръжие и помощни средства за поддържане на реда.“ В заповедта е описана фактичката обстановка, доказателствата, които са събрани от комисията, нарушените разпоредби, правното основание за издаване на акта.

В хода на съдебното производство по делото е представена и приета административната преписка по издаване на обжалвания акт.

При така установените факти, настоящият състав стигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Заповедта е връчена на жалбоподателят на 29.03.2025 г., а жалбата е входирана в Административен съд София-град на 03.04.2025 г, чрез началник ОСИН-С., сектор „Арести“. Същата е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол по предвидения в закона ред, в предвидената писмена форма и от лице – неин пряк адресат, по отношение на което е постановено дисциплинарно наказание и за което в този смисъл заповедта е неблагоприятна, поради което жалбата е процесуално допустима.

Съгласно нормата на чл. 146, във вр. чл. 168 от АПК, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Разгледаната по същество, жалбата е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 204, ал. 1, т. 3 от ЗМВР - Началник ОСИН – С., на когото изрично нормата на чл. 16а, ал. 2, т. 5 от Закон за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС) е предоставила правото да разрешава отпуски и командирова служители от областната служба в страната, награждава служителите с награди по чл. 30, ал. 2, т. 1 от този закон и да налага дисциплинарни наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1 - 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи - мъррене, писмено предупреждение и порицание и по чл. 188, т. 1 и 2 от Кодекса на труда. А съгласно чл. 207, ал. 1, т. 2 от ЗМВР на Началник ОСИН – С. е

предоставено правото да бъде дисциплинарно наказващ орган за наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1 - 3 от ЗМВР.

Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗИНЗС, служители в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и в териториалните ѝ служби са държавни служители, които пряко осъществяват дейности по изпълнение на наказанията или на мярката за неотклонение задържане под стража. А в нормата на ал. 2 на чл. 19 от ЗИНЗС е посочено, че за държавните служители по ал. 1, т. 1 се прилагат разпоредбите относно държавната служба в Закона за Министерството на вътрешните работи, доколкото в този закон не е предвидено друго.

Не се спори по делото, а и видно от представените доказателства – кадрова справка, че жалбоподателят мл. инспектор И. Т. С. е бил назначен на длъжност „Надзирател I-ва степен“ в арест ул. „М-р Г. В.“ № 2 към сектор „Арести“ със Заповед № Л-4509 на ВПД главен директор на ГДИН, считана от 18.10.2019 г.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия.

Съгласно чл. 210, ал. 1 – ал. 2 от ЗМВР, дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Заповедта за дисциплинарното наказание се връчва на държавния служител срещу подпис, като се отбелязва датата на връчване.

Съгласно разпоредбата на чл. 205, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител, а за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение, дисциплинарно наказващият орган може да разпорежи извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване. В алинея трета на същия текст изрично е посочено, че държавният служител, срещу когото се води дисциплинарно производство, може да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР.

В настоящият случай от доказателствата по делото се установява, че дисциплинарното производство е образувано със Заповед за образуване на проверка, с която е определена Комисия в състав, която следва да извърши проверката, като е определен срок за завършване на дисциплинарното производство до 20 работни дни от връчване на заповедта, а резултатите от проверката са обективирани в Писмена справка, с която е предложено да бъде ангажирана дисциплинарната отговорност на оспорващия. Жалбоподателя се е запознал със Заповедта за образуване на проверка и с писмената справка, дадена му е възможност да представи своите писмени възражения и обяснения като той е упражнил това свое право и е изложил възраженията си в Отговор на писмена

справка. За съда не се установява допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 205, ал. 3 от ЗМВР, съгласно която държавният служител, срещу когото се води дисциплинарно производство, може да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР или от адвокат. Няма данни по делото, служителя да е бил възпрепятстван да участва в процесното дисциплинарно производство, дори и с оглед на желанието му да бъде подпомаган в защитата си. След запознаване със справката, дисциплинарно наказващият орган е изпратил Покана до оспорващия да бъде изслушан, поканата му е връчена, същият се е явил, изложил е обясненията си, заявил е че ще депозира допълнителни обяснения но, видно от обективизираното в Протокол с № 4824 от 21.03.2025 г., той не е сторил това. Даването на обяснения или възражения е негово право, не и задължителен елемент от процедурата. Не даването на обяснения и възражение, не поражда след себе си нарушение на процесуалните правила. Съдът не кредитира възраженията на жалбоподателя, че същият не се е запознал с материалите от административната преписка, тъй като към Писмената справка, с която се е запознал С. е записано, че към нея има приложение на дисциплинарната преписка, съдържаща 37 листа и 1 бр. DVD и той ръкописно е изписал, че се е запознал с писмената справка. Също така за съда по делото няма данни в получените от него документи да е поискал да се запознае с материалите по преписката, и това да му е отказано. Преписката е част от процедурата по издаване на индивидуален административен акт (ИАА), с който е наложено дисциплинарното наказание. Именно той е годният за обжалване акт, който е връчен на жалбоподателя и същият се е запознал със съдържанието му, видно от отразеното в оспорване на същият. Връчването на заповедта от лице, което не е от състава на комисията не е от категорията на съществени процесуални нарушения, което да доведе до отмяна на оспореният акт. За съда е видно, че той е уведомен за образуваната проверка, констатираното в писмената справка, дадена му е възможност да бъде изслушан и по този начин не е нарушено правото му на защита.

Дисциплинарните нарушения са дефинирани в чл. 194, ал. 2 от ЗМВР, като за проявлението на предвидената дисциплинарна отговорност е необходимо виновно извършване на правонарушение, което не съответства на дължимото по закон поведение на държавен служител от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и в териториалните ѝ служби. Административният орган следва да докаже, че служителят виновно/умишлено или по непредпазливост в двете и форми – небрежност и самонадеяност е нарушил служебната дисциплина и е извършил дисциплинарно нарушение, чрез действие или бездействие по някоя от хипотезите на чл. 194, ал. 2 от ЗМВР. Вината е субективното отношение на дееца към деянието, с което се осъществява дисциплинарното нарушение. Тя може да бъде под формата на умисъл - пряк или евентуален, или под формата на непредпазливост - небрежност или самонадеяност.

За съда, дисциплинарно наказващия орган не е спазил нормата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, като е приложил закона само формално. Съгласно сочената законова разпоредба при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Дисциплинарно наказващия орган се е задоволил формално да посочи, че е съобразил всички доказателства събрани в хода на проверката и е

определил служителя да бъде наказан с „писмено предупреждение“. С кои точно обстоятелства установени в хода на административното производство се е съобразил дисциплинарно наказващия орган, за да стигне до това заключение, за съда не е ясно от представената административна преписка по издаване на заповедта, още повече, че е наложил второто по тежест дисциплинарно наказание, съгласно разпоредбите на чл. 197, ал. 1 от ЗМВР. Описание на тежестта на нарушението и настъпилите вреди в следствие на твърдяното неизпълнение на служебни задължения, които административния орган не е посочил в процесната заповед, а и за съда не се установиха, следва да обуславят защо се налага дисциплинарното наказание „писмено предупреждение“. Т. обсъждане не е направено, липсата им представлява съществено административно нарушение на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, регламентиращ кои обстоятелства следва да бъдат отчетени при определяне на дисциплинарното наказание на държавните служители. Видът и размера на наложеното наказание подлежи на проверка от съда и при липса на конкретни обстоятелства, които го обосновават, съда не може да извърши такава, а и следва допълнително да се посочи, че това препятства правото на наказаното лице да организира адекватно защитата си. В допълнение от приложената кадрова справка се установява, че мл. инспектор С. е награждаван многократно и тези обстоятелства не са обсъдени в заповедта, с което му е наложено дисциплинарно наказание, като през 2012 г. със заповед № Л-08 от 06.02.2012 г. на началника на затвора [населено място] е награден с „Писмена похвала“, през 2022 г. със заповед № Л-95 от 19.01.2022г. на началник на О.-С., отново е награден с „Писмена похвала“, през 2022 г. със заповед № ЧР-03-91 от 16.12.2022 г., на министъра на правосъдието е награден с индивидуална парична награда в размер на 1070 лева, а през 2023 г. със заповед № ЧР-03-86 от 21.12.2023г. на министъра на правосъдието е награден с индивидуална парична награда в размер на 170.00 лева. По време на службата му е наложено само едно дисциплинарно наказание „мъмрене“ със заповед № Л-278 от 23.08.2017г. на ВПД Началник на затвора [населено място] за срок от 1 месец, но наказанието е заличено. Не изследването на цялостното поведение на служителя по време на службата му, също е от категорията на съществените административни нарушения, тъй като цялостното поведение на служителя следва да се има предвид при определянето на вида и размера на дисциплинарното наказание. Дейността по определяне на наказание означава не само същото да е точно посочено като размер, в рамките визирани от закона, но и да е индивидуализирано, като бъдат отчетени степента на обществена опасност на нарушението и на нарушителя, подбудите за извършването на деянието/та и всички други смекчаващи и отегчаващи дисциплинарно-наказателната отговорност обстоятелства. Следва да бъде отбелязано, че в заповедта се посочва формата на вина, но не само като формално посочване, а мотивирано, формулирането на дисциплинарно обвинение трябва да бъде по начин, съответстващ от обективна и от субективна страна на деянието и на материално-правната норма, която го определя като дисциплинарно нарушение. Ето защо оспорения административен акт не отговаря на изискванията на чл. 146, ал. 1, т. 2 от АПК.

Нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно несъответства на правно дължимото поведение на служителя, каквото в случая от доказателствата по делото не е налице. В съдебната практика се приема, че небрежност е налице, ако поради пренебрегване значимостта на някои от

правомоощията, като съвкупност от права и задължения, може да се стигне до тяхното неизпълнение. От съществено значение за законосъобразността на оспорваната заповед е да се установи, което е в тежест на дисциплинарно наказващият орган, че при изпълнение на служебните задължения по длъжностна характеристика или на задълженията, вменени му съобразно заеманата длъжност със заповед/разпореждане, или подзаконов нормативен акт, служителят е проявил небрежност. Неизпълнението на служебните задължения се състои в извършването или пропускането да бъдат извършени определени действия в кръга на службата на съответното лице. Безспорно от установените факти по делото се установи, че липсва виновно поведение от страна на жалбоподателят, както и не е налице небрежност при изпълнение на служебните и задължения.

При издаване на заповедта за съда не са налице и материално правните предпоставки, поради следното:

Дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ се налага за изброените в разпоредбата на чл. 199, ал. 1 от ЗМВР. Нормата, на която се позовава административният орган, в заповедта е, че е налице нарушение по т. 3, а именно небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед и т. 5 - пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност. В обстоятелствената част на заповедта е прието за установено, че жалбоподателят, младши инспектор С. на 20.01.2025 г. на пост № 5 в ареста на ул. „М-р Г. В.“ № 2, в 00:59 часа пред арестно помещение № 16 взема оставена на хладилника 1 брой машинка за подстригване, а в 03:50 часа на 20.01.2025г. взема и 1 брой захранващ кабел, като по този начин е нарушил:

- чл. 311, ал. 6, т.1 от ППЗИНЗС: „Сменилият се постови е длъжен да докладва на дежурния за състоянието, в което е сдаден постът“.

- на чл. 311, ал. 6 т. 2 от ППЗИНЗС: „Какви произшествия и нарушения са станали по време на службата му“.

- чл. 311, ал. 7 от ППЗИНЗС: „За станалите произшествия и нарушения постовият дава писмена докладна записка до началника“.

- чл. 312, т. 1 от ППЗИНЗС: „Надзирателите независимо от поста, на който изпълняват служебните си задължения, са длъжни да познават и спазват нормативните актове във връзка с изпълнението на наказанието лишаване от свобода и мярката за неотклонение задържане под стража“.

- т. 13, пр.1 и пр.2 от Раздел III. „Ред на обхождане територията на поста и начини за носене на службата“ от Инструкция за особеностите на пост № 5 и задълженията на постовия надзирател в ареста на ул. „М-р Г. В.“ № 2 при О. С. - (Инструкцията) „Сменилият се постови е длъжен да докладва на дежурния по арест за състоянието, в което е сдаден поста; какви произшествия и нарушения са станали по време на службата му, какви съмнителни прояви и действия на задържаните под стража е забелязал, какви проверки на поста са извършени, направени ли са забележки и какви

задачи са поставени от проверяващите.“,

- т. 14 от Раздел III на Инструкцията „П. докладва писмено с докладна записка за констатираните произшествия и нарушения по време на пост на дежурният по арест.“
- т. 5 от Раздел V-ти „Преки задължения“ от длъжностната характеристика за длъжността „Надзирател II-I степен“ в арест към сектор „Арести“ при О.-С. - „Докладва на прекия си началник за всички забелязани нередности по време на носене на службата.
- т. 4 от проведения „Инструктаж преди встъпване на дежурство - „Проверка на знанията на служителите от надзорно-охранителния състав относно познаване на нормативните документи за работа в арестите, инструкциите на постове, правилата за употреба на физическа сила, оръжие и помощни средства за поддържане на реда.“

От предоставените доказателства по делото, за съда, младши инспектор И. Т. С. - надзирател I-ва степен, в ареста на ул. „М-р Г. В.“ № 2 към О.-С., безспорно е застъпил в състава на наряда за времето от 20:15 часа на 19.01.2025 г. до 08:45 ч. на 20.01.2025 г. Съгласно чл. 311, ал. 6, т.1 от ППЗИНЗС „Сменилият се постови е длъжен да докладва на дежурния за състоянието, в което е сдаден постът“. От приложените по делото доказателства – книга за сдаване и приемане на пост № 5 от 19.01.2025 г и 20.01.2025 г. за съда е описано състоянието, в което е сдаден поста, като изрично в т. 5 е посочено – „без произшествия“. С оглед на което настоящата съдебна инстанция не установи, извършено нарушение на тази норма от жалбоподателя. Административният орган в заповедта си посочва, че друга от нормите, която е нарушена е на чл. 311, ал. 6 т. 2 от ППЗИНЗС – сменилият се е длъжен да докладва на дежурния какви произшествия и нарушения са станали по време на службата му. В оспорената заповед, дисциплинарно наказващият орган е следвало да посочи в какво се изразява произшествието, от коя правна норма произтича задължението на служителя – правното основание, за да бъде констатирано, че същата е нарушена, от което да е налице и нарушение извършено от служителя, чрез действие или бездействие. В процесният случай това не е извършено и отново само формално са изброени правните норми.

Също така за пълнота, следва да отбележи, че преди застъпване на дежурство на жалбоподателя е извършен инструктаж, съгласно чл. 307, ал. 1 от ППЗИНЗС, тъй като го е декларирал с подписа си. В т. 4 от Инструктажа е посочено „проверка знанията на служителите от надзорно-охранителния състав относно познаване на нормативните документи за работа в арестите, инструкциите на постове, правилата за употреба на физическа сила, оръжие и помощни средства за поддържане на реда “. За посоченият инструктаж се констатира, че не са изчерпателно изброени инструкциите на постове, които служителите от надзорно-охранителния състав следва да познават и прилагат. За съда не се установява по категоричен и безсъмнен начин, че служителят се е запознал с Инструкцията за особеностите на пост № 5 и задълженията на постовия надзирател в ареста на ул. „М-р Г. В.“ № 2 при О. С., за която са констатирани вменените му нарушения. Посредством способите за доказване, а именно чрез писмени доказателства не се установява с дата и подпис, че С. се е запознал с тази инструкция и следва да я спазва.

С оглед на гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че административно наказващият орган не доказва извършеното нарушение вменено на жалбоподателя, а именно нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 1 - неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители и т. 2 - неизпълнение на служебните задължения, във вр с. чл. 311, ал. 6 т. 1, т. 2 и т. 7 от ППЗИНЗС за което му е ангажирана дисциплинарна отговорност по чл. 199, ал. 1, т. 3 и ал. 2, с оглед на което издадената № Л-934 от 26.03.2025 г. на началника на О. - С., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“ за срок от 6 /шест/ месеца е незаконосъобразна, поради което следва да бъде отменена в условията на чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК.

Въз основа на изложено настоящия съдебен състав приема, че при този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски за държавна такса в размер на 10.00 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 800.00 лв. Към момента на сключване на договора за правна защита и съдействие от 16.09.2025 г., размерът на възнаграждение по дела по ЗМВР без определен материален интерес е 750 лева, съгласно чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатската работа. С оглед на направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на процесуалния представител на ответника, съдът намира същото за неоснователно. Така поисканото адвокатско възнаграждение не се явява прекомерно с оглед фактическата и правна сложност на случая, както и с оглед реално осъществено процесуално представителство в производството, предвид което не следва да бъде намалявано по възражение на насрещната страна, а отправеното от ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение следва да бъде отхвърлено, като неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административният съд – С.-град, 34-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № Л-934 от 26.03.2025 г., издадена от началник Областна служба „Изпълнение на наказанията“ – С. при Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ по жалба на И. Т. С. с ЕГН [ЕГН], с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 1 и т. 2, във вр. с чл. 197, ал.1, т. 2, във вр. с 199, ал. 1, т. 3, пр. 1 и т. 5 и ал. 2 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на И. Т. С. с ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], бл. № 17а, вх. „Б“, ет. 12, ап. 93, разноски по дело в размер на 810.00 (осемстотин и десет) лева.

На основание чл. 211, пр. последно от ЗМВР решението на Административния съд по спорове за налагане на дисциплинарни наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5 не

подлежи на касационно оспорване.

съдия: